

Határtalanul – 2025

Vecsési Halmi Telepi Általános Iskola

A Határtalanul Program keretén belül a Halmi Telepi Általános Iskola 7. évfolyama Szlovákiába utazott a *II. Rákóczi Ferenc nyomában* című kirándulásra.

Idegenvezetőnket Tibi bácsinak hívták, aki Rozsnyón csatlakozott hozzánk, lévén helybeli lakos. Rengeteg érdekes információt osztott meg velünk az öt nap során, saját tapasztalatait épp úgy, mint a magyar történelem érdekességeit.

A szállásunk felé vezető úton Rozsnyón, mely II. Rákóczi Ferenc egyik kedvenc tartózkodási helye volt, álltunk meg elsőként. Itt városi sétát tettünk, megnéztük az Őrtornyot és a körülötte levő teret, majd ellátogattunk a Betléri Andrássy-kastélyhoz. A hátsó kertben egy nagy sétát követően megtekintettük a mesterségesen kialakított vízesést és az alatta elterülő tavat.

Délután elfoglaltuk szállásunkat Imrikfalván, a csodálatos látványt nyújtó víztározó mellett.

A második napon egy kiadós reggelivel feltöltve elindultunk Késmárk várához, ahol Tibi bácsi elmesélte Lasky Beáta, az építmény úrnőjének történetét. Az evangélikus templomban megkoszorúztuk Thököly Imre szarkofágját.

Következő állomásunk az UNESCO Világörökség részét képező Késmárki evangélikus fatemplom volt, ahol meséltek nekünk a felépülésének körülményeiről, érdekességeket osztottak meg velünk az épület múltjáról és jelenéről. A kerek ablakairól ismert fatemplomban találkoztunk magyarországi csoportokkal, kicsit beszélgettünk velük is.

Utunkat a Tatra irányába folytattuk. A Bélai-havasokban túráztunk, mely küzdelmes volt, de cserébe elbűvölő kilátás tárult szemünk elé. Hófedte, jeges úton keresztül jutottunk el a Bélai-cseppkőbarlanghoz, ahol 866 lépcsőfok leküzdése közben fantasztikus cseppkőformákat, barlangi tavakat és kőzetformákat láthattunk.

Délután hátralévő részében ellátogattunk Ótátrafüredre, a csodálatos Grand Hotelhez, mely a település mai napig üzemelő első szállodája, még a monarchia korából.

A harmadik napon, reggeli után a Szilicei-fennsíkon egy varázslatos erdőben barangoltunk. Az út végéhez érve egy érdekes természeti jelenséghez, a jégbarlang szájához ereszkedhettünk le. Itt a tanulók felolvasták a korábban elkészített kiselőadásait. Különböző természeti jelenségeket figyeltünk meg a különleges növényvilágtól kezdve a hirtelen hőmérsékletváltozáson át a kőzetekig bezárólag.

A gombaszögi nyári tábor helyszínén megálltunk ebédelni, majd a busz az Andrássy-mauzóleum felé kanyarodott, ahol egy érdekes előadás keretében betekintést nyertünk Andrássy Dénes és felesége, Franciska házasságába, életébe, karitatív tevékenységeik történetébe és még szerencsehozó kutyájuk szobrát is megsimogathattuk.

A negyedik napon viharos szélben kaptattunk fel Szlovákia egyik leghíresebb várához, a Szepesi várhoz, melynek történetét Tibi bácsi egy lebilincselő prezentációval állította lelki szemeink elé. Meglátogattuk a vár kínzókamráját és kertjét is. Falairól messze elláttunk, néhányan eljátszottuk

hogyan hódíthatnánk meg a várat. A kiállított ágyuknál idegenvezetőnk elmesélte miért hiányosak a várfal bástyái és kiderült, hogy soha senki sem tudta elfoglalni az erődítményt.

Ebédünket követően meglátogattuk Szádalmáson a Magyar Tannyelvű Alapiskola és Óvoda tanulóit és tanárait. Megtekinthettük az iskola tantermeit és még egy focimeccsre is sor kerítettünk. A helyi magyar közösséggel is beszélgettünk, játszottunk, igyekeztünk megismerni mindennapjaikat.

Következő programként elutaztunk az árkados városházáról ismert Lőcsére, amelynek főterén rendkívül változatos épületeket láthattunk. A szepesi városból a Csorba-tóhoz buszoztunk, ahol egyszerre küzdhattunk meg a széllel, a hóval, a hideggel és a fáradtsággal, de a látvány, a

hógolyózás és a séta mindent kárpótolt. Az utolsó napon Eperjesen városnéző körutat tettünk, és kívülről megnéztük a Rákóczi-házat, Kassán betértünk a Szent Erzsébet Főszékesegyházba, ahol megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc sírját.

Ezután ellátogattunk a magyar nyelvű előadásairól ismert Thalia színházhoz, ahol a magyar társulatról egy rövid előadást kaptunk.

Végül visszamentünk a buszhoz, ahol könnyes búcsút vettünk Tibi bácsitól. Fájó szívvel, azonban végtelen sok élménnyel, új ismerettel, emlékekkel hagytuk el Szlovákiát.

Busz sofőrünknek, aki sokszor nehéz terepen is biztonságban kormányozta járművünket, hálánkat egy hatalmas tapssal fejeztük ki.

Elbúcsúztunk egymástól, de mindannyian szeretnénk még visszatérni erre a csodálatos tájra. Mindnyájan épségben hazaértünk és bár fáradtan, de élményekkel telve öleltük át újra szeretteinket.

Lippai Viktorné
osztályfőnök

